

**НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ
ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»**

ВИДАВНИЧО-ПОЛІГРАФІЧНИЙ ІНСТИТУТ

**ГО «НАУКОВО-ТЕХНІЧНЕ ОБ'ЄДНАННЯ
ПОЛІГРАФІСТІВ»**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

**19-ї МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
СТУДЕНТІВ І АСПІРАНТІВ
«ДРУКАРСТВО МОЛОДЕ»**

**КИЇВ
2019**

Організаційний комітет

Голова — Петро Киричок, д.т.н., професор, проректор з науково-педагогічної роботи КПІ ім. Ігоря Сікорського
Володимир Баглай — генеральний директор Банкотно-монетного двору НБУ
Олена Величко — д.т.н., професор, зав. кафедри репрографії ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського
Світлана Гавенко — д.т.н., професор, зав. кафедри, Українська академія друкарства
Юрій Ганжуров — д.п.н., професор, зав. кафедри МВПК ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського
Наталія Жукова — доктор культурології, професор, зав. кафедри графіки ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського
Тетяна Киричок — д.т.н., професор, директор ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського
Олексій Кононенко — начальник відділу видавничої справи Держкомтелерадіо України
В'ячеслав Ловейкін — д.т.н., професор, зав. кафедри, Національний університет біоресурсів і природокористування України
Володимир Олійник — к.т.н., доцент Naci Yakup Öztuna — PhD, Professor, Acting Dean, Faculty of Fine Arts, Dokuz Eylül University (Izmir, Turkey)
Георгій Петришвілі — д.т.н., професор, директор Інституту Поліграфії Варшавської політехніки
Іван Регей — д.т.н., професор, зав. кафедри, Українська академія друкарства
Тетяна Роїк — д.т.н., професор, в. о. зав. кафедри ТПВ ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського
Ольга Тришук — д.н. із соц. ком., професор, зав. кафедри видавничої справи і редагування ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського
Анатолій Шевчук — д.т.н., професор, зав. кафедри МАПВ ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського

Секретаріат:

Оксана Зоренко — голова, к.т.н., доцент
Василь Скиба — вчений секретар,
Олена Галілейська, Дарина Топіха,
Анжеліка Філь, Марія Петрик

АДРЕСА КОНФЕРЕНЦІЇ:

03056, Київ-56, вул. Акад. Янгеля, 1/37,
Видавничо-поліграфічний інститут КПІ ім. Ігоря Сікорського.
Директор ВПІ, тел. 204-83-61, кафедра ТПВ, тел. 204-84-23,
електронна адреса: druk.molode.vpi.kpi.ua@gmail.com
сайт: <http://dm-conf.vpi.kpi.ua/>

Конференція «Друкарство молоде» входить до Переліку наукових конференцій з проблем вищої освіти і науки у 2019 р. згідно листа ДНУ «ІМЗО» № 22.1\10-3239 від 13.09.2018 р.

Видання здійснено за сприяння та спонсорської допомоги Громадської організації «Науково-технічне об'єднання поліграфістів»

Шановні молоді науковці! Шановні колеги!

Розвиток сучасної науки й техніки, поряд із спрощенням та синергією різноманітних технологічних рішень, активізує всі сфери людської діяльності та розширює можливості подальшого прогресу суспільства.

Програма 19-ої міжнародної науково-технічної конференції студентів і аспірантів «Друкарство молоде» традиційно присвячена висвітленню сучасних тенденцій розвитку видавничо-поліграфічної галузі: поліграфічних медіа- та цифрових технологій репродукування друкованих та електронних мультимедійних видань, матеріалознавства, менеджменту у видавничо-поліграфічній галузі, редагування, реклами і зв'язків із громадськістю, історії, дизайну, моделюванню та оформленню видань та паковань. Також, вже традиційно в межах конференції будуть представлені кращі наукові доробки із Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт зі спеціальності 186 Видавництво та поліграфія.

На нашому форумі заплановано виступи понад 120 доповідачів із різних вишів та наукових шкіл, що сприятиме появі нових комунікацій для молодих науковців та здобутті ними передових знань науково-технічного прогресу у сфері поліграфічних технологій.

Шановні колеги, молоді науковці, фахівці та всі причетні до видавничо-поліграфічної галузі, щиро вітаємо вас на нашій 19-й міжнародній науково-технічній конференції студентів і аспірантів «Друкарство молоде», бажаємо всім учасникам та їх науковим керівникам плідної роботи, цікавих доповідей та запитань, а також подальших наукових звершень!

Щиро Ваш
Голова організаційного
комітету,
Петро Киричок

- актуальна інформація, яка змінюється відповідно до тенденцій;
- незалежність від фактичного місця перебування, часу навчання;
- зручний формат подачі матеріалів;
- можливість вивчати курси у комфортному ритмі (навіть, якщо є дедлайни).

Аналізуючи переваги навчання в університеті в Україні, відмічають всебічний розвиток студентів, що надалі дозволяє легко змінювати сферу діяльності (адже є базові знання в різних областях). Іншою перевагою є позитивний вплив на імідж особистості, якщо вона має ступінь бакалавра чи магістра кращого вузу країни, регіону чи світу. В університеті студентів навчають публічно виступати, готувати доповіді в умовах обмеженого часу та створювати презентації, що може знадобитися при необхідності ведення переговорів з інвесторами чи пошуку партнерів. При успішному навчанні є можливість отримати грант чи поїхати на стажування за кордон у кращі світові виші та компанії.

Кажучи про недоліки онлайн курсів, варто виділити відсутність очного спілкування між студентами та викладачами, як наслідок — дефіцит поточного регулювання навчального процесу, який відбувається в ізоляції; недостатня кількість матеріалів для професіоналів (програми здебільшого спрямовані на новачків); наявність сертифікатів навіть престижних курсів не є гарантією успішного працевлаштування; труднощі з мотивацією у студентів. В університетському навчанні найчастіше молодь жаліється на тривалість навчальному процесу та застарілі лекційні матеріали.

Незважаючи на те, що в сучасних умовах частина молоді віком 17–22 років відмовляється від навчання у ВНЗ на користь онлайн чи офлайн курсів, необхідність здобуття бакалаврату розуміє більшість, адже побудувати якісну систему знань без стійкого підґрунтя складно. В реаліях найкращим рішенням є здобуття вищої освіти з одночасним або подальшим проходженням курсів у тих сферах та напрямках, у яких студент прагне

розвиватися. В результаті університет дасть можливість бути всебічно розвиненим (навіть за кордоном не вистачає спеціалістів, які були б фахівцями хоча б у двох-трьох суміжних сферах, а не лише в одній), а курси — отримати практичний досвід у конкретній області.

УДК 655.55

© **Маргарита Кулініч**, студентка 4-го курсу, ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського, м. Київ, Україна, 2019 р.
Науковий керівник: Н. І. Передерієнко, к.е.н, доцент, ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського

РЕКЛАМА ЯК ОСНОВНИЙ ІНСТРУМЕНТ ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ ВИДАВНИЧОГО БІЗНЕСУ

This article reviews the main approaches for publishing business popularizing through advertising, and marketing communication channels.

У просуванні книги як товару важливу роль відіграє реклама, яка має бути своєчасною, ефективною за обраним рекламним джерелом, а зміст рекламного звернення має відповідати цільовій аудиторії.

З метою максимального охоплення цільової аудиторії видавництва застосовують різні види реклами, такі як виставково-ярмаркова діяльність, презентації видань, інформаційні та виставкові стійки, роздаткові матеріали (брошури, листівки, закладки, календарики, каталоги), інтернет-рекламу, соціальний медіа маркетинг тощо. Перспективним напрямом рекламної діяльності сучасного видавничого бізнесу є участь у виставках-ярмарках. Встановлено, що з метою залучення більшої кількості потенційних покупців, видавцям доцільно якісно оформлювати стенд, організовувати спеціальні заходи, розсилку інформаційних листів, анонсувати заходи у соціальних мережах. Одним з найефективніших каналів маркетингових комунікацій є

соціальний медіа маркетинг, зокрема, робота з блогосферою. Як засвідчує аналіз, видавництва надають перевагу відео- та фотоблогам.

На основі проведеного дослідження встановлено, що рекламну діяльність потрібно здійснювати на різних етапах підготовки видань, а саме — на передпроектному, операційному, тобто під час підготовки видання, та на етапі готової продукції. Актуальним підходом в управлінні рекламною діяльністю сучасних видавництв є процесний, тобто планування на засадах ефективного використання рекламного бюджету, організація своєчасного поширення якісного контенту, мотивація до активізації творчості у працівників сфери маркетингу, контроль для подальшого удосконалення маркетингової діяльності.

УДК 655.4:37

© **Олена Васюрин**, студентка 4-го курсу, ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського, м. Київ, Україна, 2019 р.

Науковий керівник: А. В. Кваско, к.е.н., доцент, ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського

ВИНИКНЕННЯ ТА АКТУАЛЬНІСТЬ МЕДІАОСВІТИ ТА МЕДІАГРАМОТНОСТІ

The definition of 'media education' and 'media literacy' and their emergence have been researched and analyzed. It is determined their relevance for the modern world in educational institutions.

Протягом тривалого періоду в світі розробляється теорія та практика медіаосвіти. Вперше термін «медіаосвіта» був вжитий у 1973 р. на спільному засіданні сектору інформації ЮНЕСКО та Міжнародної ради з кіно та телебачення. На їх думку, медіаосвіта — це частина основних прав кожного громадянина будь-якої країни світу на свободу самовираження й права на інформацію та інструмент підтримки демократії.

Людство потребує постійного розвитку. Через те, що темп змін невпинно пришвидшується, людині необхідно вміти реагувати на ці зміни, щоб не залишитися осторонь прогресу. Медіаосвіта актуальна через те, що ми є залежними від того, що нам подають медіа. На жаль, сьогодні інформацію погано перевіряють, вона містить елементи маніпуляції, що може призвести до конфліктів між людьми. У цих умовах ми потребуємо медіаосвіти. Курси з медіаграмотності за декілька десятиліть стали частиною шкільної програми у таких країнах як Велика Британія, Німеччина, Австралія, США, спрямовані на захист людини від недобросовісної інформації.

В Україні на офіційному рівні навчання медіаграмотності відбувається спеціалізовано при підготовці фахівців за освітніми програмами відповідного профілю, а натомість існує необхідність проводити масове навчання для усіх споживачів інформації. В сучасних умовах інформаційний простір набуває ознак хаотичності й низького рівня якості інформативного складника, оскільки учасниками інформаційного простору є всі громадяни, що мають доступ до соціальних мереж та месенджерів. Вирішення питання забезпечення належного рівня медіаграмотності фактично відбувається на волонтерських засадах, зокрема, підготовлено безкоштовні онлайн курси на ресурсі Прометеус (Україна). Окрім того, питання медіаграмотності має вирішуватися комплексно з технічною грамотністю, зокрема, навчання способам перевірки інформації на достовірність; а також охоплювати різні вікові та соціальні категорії.

Навчання медіа грамотності доцільно починати зі шкільного віку. Ми вважаємо, що медіаосвіта та медіаграмотність повинні впроваджуватись у освітні заклади, такі як школи, коледжі та вищі навчальні заклади. Вона буде спрямовувати учнів на розвиток знань, умінь, навичок у сфері медіа, розвивати можливості кожної людини.

